

La gran estafa

Miguel Àngel Vera
Secretari General
FE CCOO PV

AQUEST DARRER MES ha estat el mes dels horrors, no només pels esdeveniments del 3 d'abril, sinó pel reconeixement que la crisi no solament no ha tocat sostre, sinó que l'horitzó econòmic és negre fins a més enllà de l'any 2016.

Aquesta nul·la esperança de creixement econòmic, més el fet d'haver superat la taxa de 6 milions de ciutadans i ciutadanes en atur, ens fan veure que la política desenvolupada aquests últims anys ha estat un gran engany, una gran estafa, han viscut, alguns, amb els diners d'uns altres... Han participat en la festa i la major part, els de sempre, estem pagant els fastos.

Al País Valencià, la taxa d'atur supera el 27%, i més de 720.000 persones estan en atur, percentatges importants de llars estan sense cap cobertura social, altres famílies estan acabant amb les últimes ajudes, sectors de la població que fins ara havien aguantat la crisi estan en aquests moments depenent d'organitzacions solidàries...

Sembla clar que el discurs del Primer de Maig és més necessari que mai, les polítiques de retallades no han servit per a res, és necessari que es canvie.

Sense polítiques d'ocupació, sense crèdit per a les xicotetes i mitjanes empreses (el cor d'aquest país, sense circulant no pot haver activitat econòmica i per tant no es pot eixir de la crisi). Paco Molina i Toxo assenyalaven el Primer de Maig la necessitat d'un gran pacte per a eixir de la crisi, però amb el missatge de primer les persones. És urgent canviar de política econòmica per crear ocupació, és necessari donar un futur als nostres joves, com podem dir-los que fins a 2015 o 2016 no es crearà ocupació per a ells!

A l'àmbit educatiu en l'ensenyament no universitari el Decret Wert/Català d'augment de les ràtios pot reduir, ja ho està fent, en un terç la xarxa pública d'educació. A açò s'afeg el canvi en l'ordre d'escolarització de creació de districtes més o menys únics per localitats, que la FE CCOO PV ha denunciat, que comporta renunciar als processos de socialització a les escoles, l'existència de centres guetos (ideològics, religiosos, econòmics, etc.). A més dels greus problemes que amb vista al futur, quant als models de poble i ciutat, quant a mobilitat, sostenibilitat, d'integració de la ciutadania. És un model no solidari i que generarà la renúncia a un model inclusiu de ciutadania. És, en fi, si no ho remeiem, la mort d'un model de l'escola consensuada entre la majoria, després del franquisme. **És la mort del pacte constitucional de la transició si no ho remeiem.** Aquesta és la meua humil opinió.

Si afegim a l'anterior la nova Llei "d'harmonització" de les administracions públiques (o com es lleven competències als municipis), en cas d'aprovar-se hauran trencat de manera definitiva la transició. No s'aniria a la tercera descentralització, que molts de nosaltres hem defensat des de fa anys, es tornaria a una nova recentralització. Ja seria una utopia que els ajuntaments, els més propers a la ciutadania, tingueren la majoria de les competències i per això partides suficients per a poder-les atendre dignament... No seguiré comentant alguns projectes, però si ho unim a la proposta del PP per a la modificació de la Llei sobre l'avortament...

En l'ensenyament universitari els deutes de la Generalitat han ofegat completament les finances de les universitats públiques, les nòmines es retarden ja que arriben les transferències en l'últim minut. El deute històric continua augmentant en no pagar-se; a això s'uneixen mensualitats que no es paguen. Francisco Mora, únic candidat a rector en la UPV, en substitució del rector Juan Juliá (el meu reconeixement al seu treball realitzat al llarg d'aquests anys) assenyalava en una entrevista que el Consell devia 180 milions d'euros de deute històric, i altres 60 milions de despesa corrent que no havia pagat des de l'any 2010. Despesa corrent que ha implicat que la UPV haguera de sol·licitar préstecs als bancs, amb el pagament consegüent d'interessos... En total, el deute amb totes les universitats públiques valencianes supera els 1.000 milions d'euros

En l'ensenyament privat i els sectors que atenen persones en situació de dependència o de menors, segueix tot igual i a pitjor. D'una banda continua sense tancar-se la negociació del Conveni de l'ensenyament concertat, d'altra les retallades en el sector de dependència, de menors, etcètera, fan que les empreses estiguen realitzant desvinculacions contínues de conveni, ERO de reducció de personal, de salaris i sobretot s'està demanant a les famílies que augmenten el copagament en uns serveis que haurien de ser públics. Alhora, continuen sense fer-se a temps les transferències, amb la qual cosa, el personal continua sense cobrar a temps i sense saber quan es rebrà.

Acabaré amb una bona notícia. La nostra campanya perquè la majoria de les empreses s'adherisquen al **manteniment del model de jubilació parcial** ha estat un èxit: al final fins a la patronal que volia posar com a condició la signatura del Conveni ha hagut de fer marxa enrere.

mavera@pv.ccoo.es